

Τεχνικές Βελτιστοποίησης - 3η Εργαστηριακή Άσκηση

Μέθοδος Μέγιστης Καθόδου με Προβολή

Δάφνη Νικολαΐδου AEM:10546

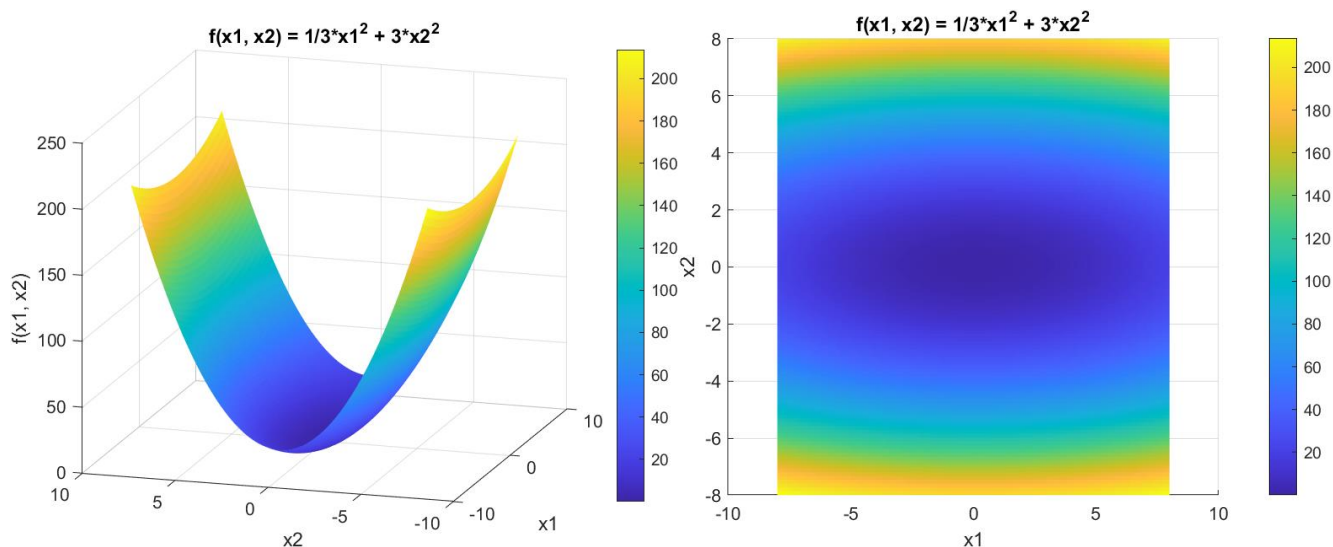
Σε αυτή την άσκηση υλοποιούνται στο MATLAB η μέθοδος μέγιστης καθόδου χωρίς περιορισμούς για 4 διαφορετικά βήματα γκ, καθώς και η μέθοδος μέγιστης καθόδου με προβολή για διαφορετικά γκ, sk και σημεία εκκίνησης.

Η εφαρμογή αυτών των μεθόδων έχει, ως γνωστόν, σκοπό την ελαχιστοποίηση της δοθείσας συνάρτησης:

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \frac{1}{3}x_1^2 + 3x_2^2, x = [x_1 \ x_2]^T.$$

Αρχικά, ας σχεδιάσουμε την f , ώστε να έχουμε μια εικόνα της μορφής της στον τρισδιάστατο χώρο και στο επίπεδο x - y .

Το αρχείο MATLAB για την σχεδίασή της έχει όνομα `fgraph.m`

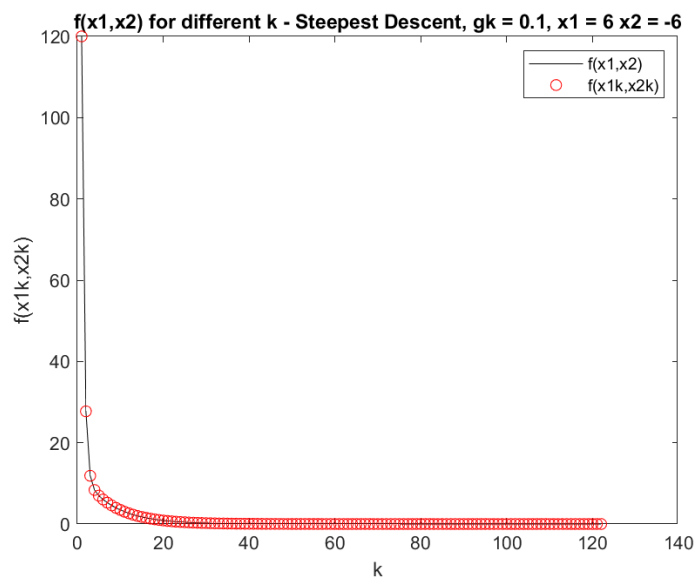
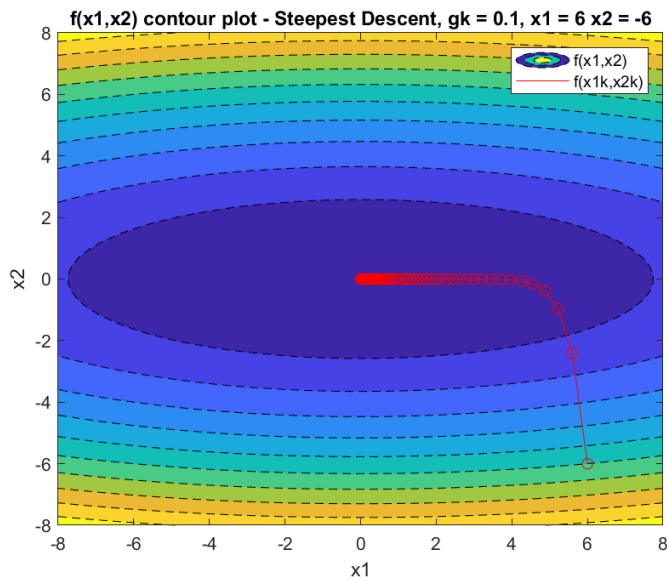

Μέθοδος Μέγιστης Καθόδου

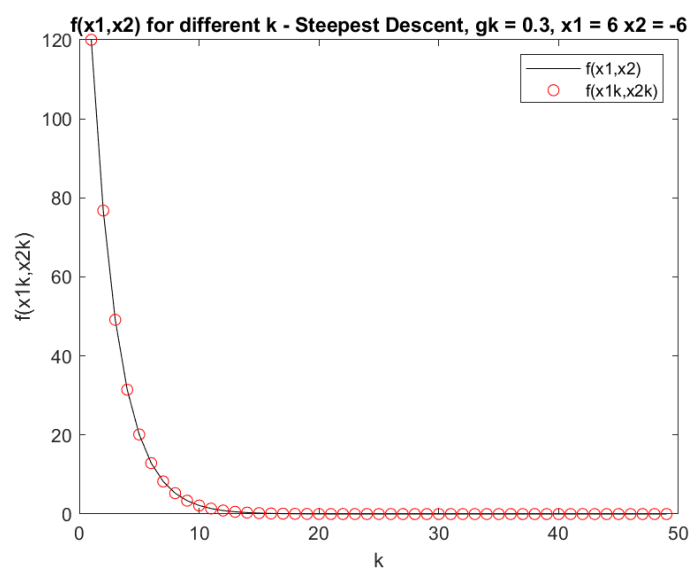
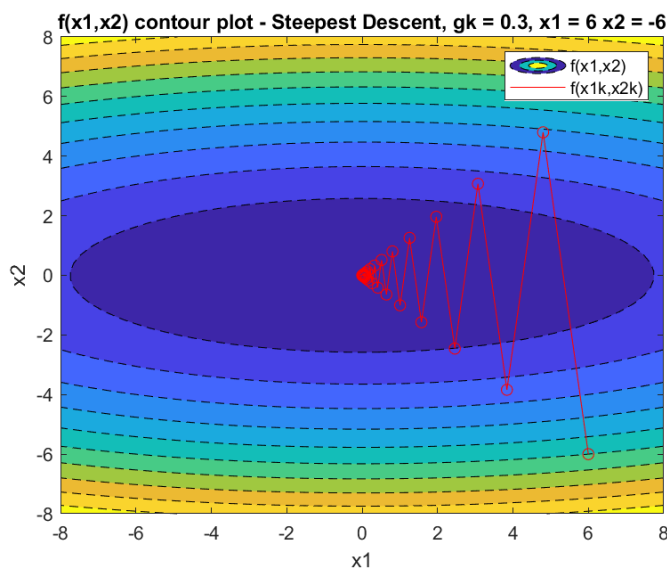
Η υλοποίηση βρίσκεται στο αρχείο με όνομα `thema1.m`.

Επιλέγοντας σημείο εκκίνησης το $(x_1, x_2) = (-6, 6)$, υλοποιούμε τη μέθοδο, όπως είχαμε κάνει στην Εργαστηριακή Άσκηση 2, χωρίς περιορισμούς, για ακρίβεια $\epsilon = 0.001$ και για τις παρακάτω περιπτώσεις βήματος γκ:

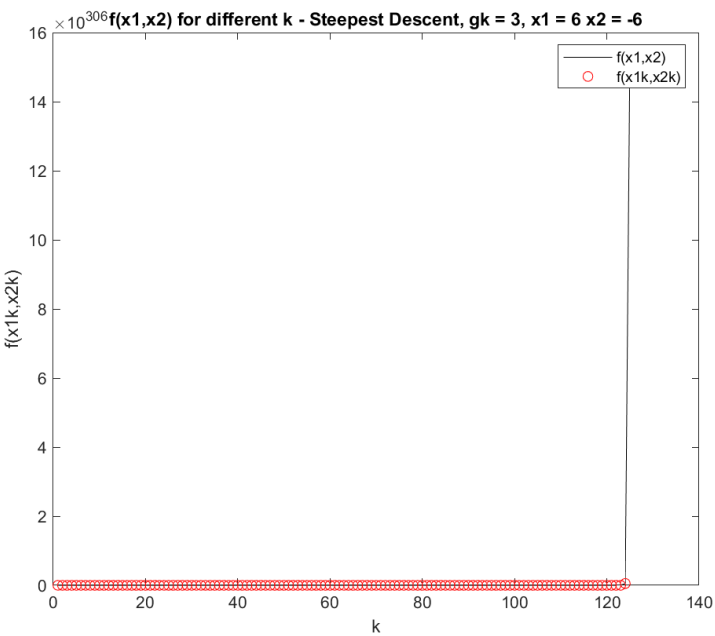
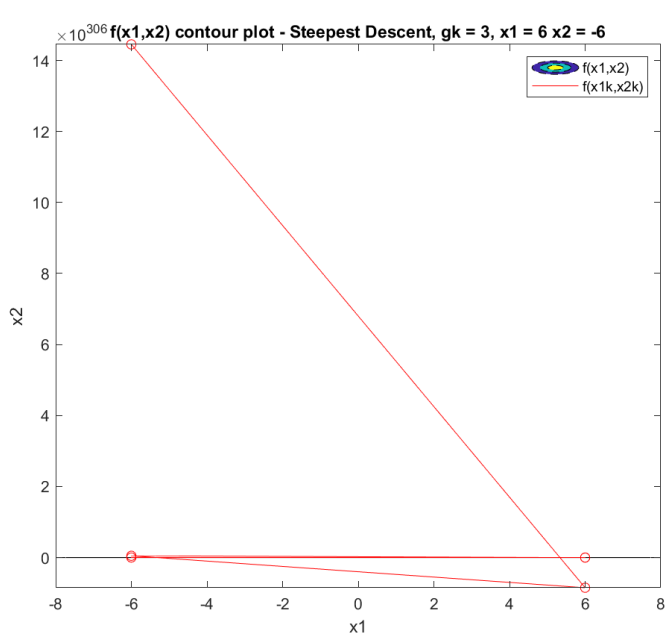
- $\gamma_k = 0.1$

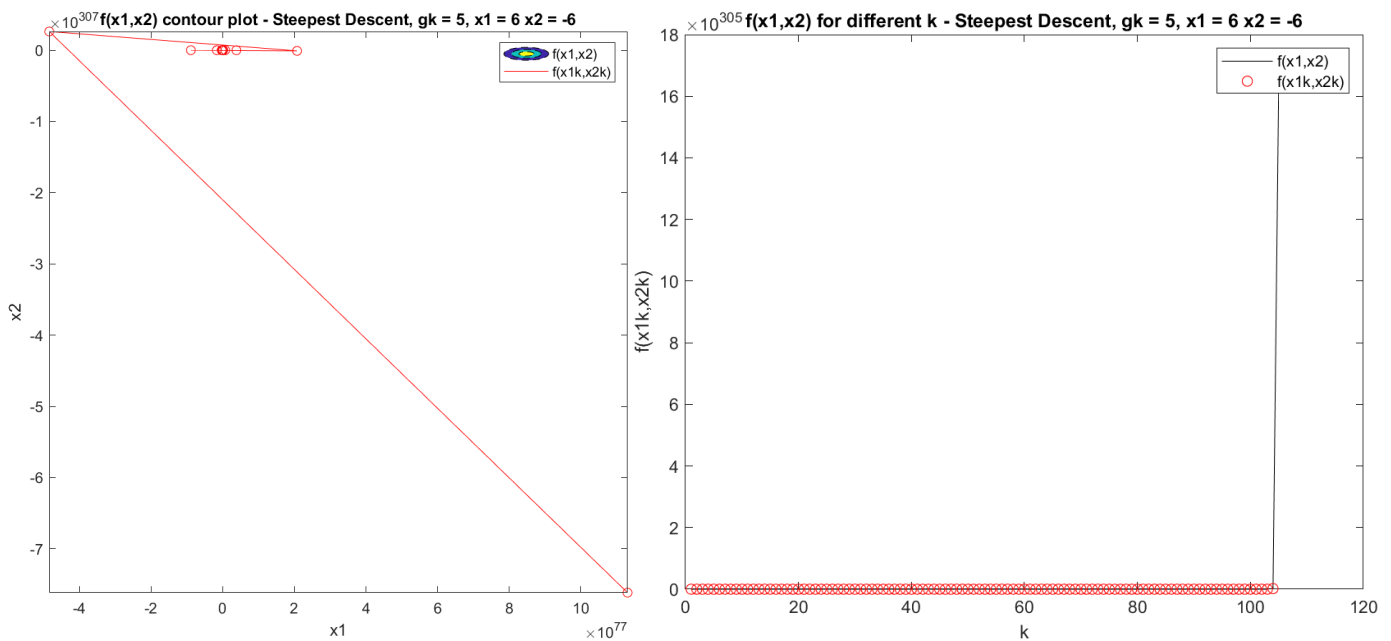
• $\gamma_k = 0.3$

• $\gamma_k = 3$

- $\gamma_k = 5$

Διαπιστώνουμε ότι η Μέθοδος Μέγιστης Καθόδου καταφέρνει στις δύο πρώτες περιπτώσεις επιλογής του βήματος γ_k να συγκλίνει στο ολικό ελάχιστο της f . Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως για $\gamma_k = 3$ και $\gamma_k = 5$.

Μπορούμε να καταλάβουμε γιατί, εφαρμόζοντας την παρακάτω μαθηματική ανάλυση:

Έχουμε $f(x_1, x_2) = \frac{1}{3}x_1^2 + 3x_2^2$ η κλίση της οποίας είναι $\nabla f(x_1, x_2) = \begin{bmatrix} \frac{2}{3}x_1 \\ 6x_2 \end{bmatrix}$

Το βήμα της μεθόδου δίνεται από τη σχέση $X_{k+1} = X_k - \gamma_k \nabla f(x_{1k}, x_{2k})$, η οποία με αντικατάσταση των

$$\text{παραπάνω μας δίνει } X_{k+1} = X_k - \begin{bmatrix} \frac{2}{3}\gamma_k x_{1k} \\ 6\gamma_k x_{2k} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 - \frac{2}{3}\gamma_k \\ 1 - 6\gamma_k \end{bmatrix} X_k$$

Για να συγκλίνει η μέθοδος στο ελάχιστο της f πρέπει κάθε επόμενο βήμα να οδηγεί σε μικρότερη τιμή της αντικειμενικής συνάρτησης:

$$\left| \frac{x_{1,k+1}}{x_{1,k}} \right| < 1 \quad \text{και} \quad \left| \frac{x_{2,k+1}}{x_{2,k}} \right| < 1$$

Άρα,

$$\left| 1 - \frac{2}{3} \gamma_k \right| < 1 \Rightarrow 0 < \gamma_k < 3 \quad \text{και} \quad |1 - 6 \gamma_k| < 1 \Rightarrow 0 < \gamma_k < \frac{1}{3}$$

Δηλαδή, να ισχύει η ανισοτική σχέση $0 < \gamma_k < \frac{1}{3} = 0.333$.

Για αυτό λοιπόν, στις περιπτώσεις που $\gamma_k = 0.1$ και $\gamma_k = 0.3$ όπου $\gamma_k < 0.333$ ο αλγόριθμος καταφέρνει να φτάσει στο ελάχιστο της f , ενώ στις περιπτώσεις των $\gamma_k = 3$ και $\gamma_k = 5$ η μέθοδος δεν συγκλίνει αφού ισχύει $\gamma_k > 0.333$.

Αν συγκρίνουμε, τώρα την απόδοση της μεθόδου για $\gamma_k = 0.1$ και $\gamma_k = 0.3$, θα διαπιστώσουμε ότι ο αλγόριθμος απαιτεί πολύ περισσότερα βήματα για $\gamma_k = 0.1$, αφού το βήμα σε αυτή τη περίπτωση είναι πολύ μικρό.

Μέθοδος Μέγιστης Καθόδου με Προβολή

Ο κώδικας για τα θέματα 2,3,4 που αφορούν τη μέθοδο αυτή βρίσκεται στο αρχείο `thema2_3_4.m`

Στη μέθοδο μέγιστης καθόδου με προβολή έχουμε $X_{k+1} = X_k + \gamma_k(\bar{X}_k - X_k)$,

όπου $\bar{X}_k = \text{Prx}\{X_k - s_k \nabla f(X_k)\}$

Αν, όμως, το $X_k - s_k \nabla f(X_k)$ είναι εφικτό, τότε η μέθοδος ταυτίζεται με τη μέθοδο μέγιστης

καθόδου χωρίς περιορισμούς, δηλαδή $\bar{X}_k = X_k - s_k \nabla f(x_{1k}, x_{2k})$ και $X_{k+1} = X_k - \gamma_k s_k \nabla f(X_k)$

Σύμφωνα με τη συνθήκη που θέσαμε στο προηγούμενο ερώτημα, θα πρέπει και σε αυτή τη περίπτωση να ισχύει η ανισότητα $0 < \gamma_k s_k < 0.333$.

Εξετάζουμε τρεις περιπτώσεις:

Θέμα 2 : σημείο εκκίνησης (5, -5), $s_k = 5$, $\gamma_k = 0.5$ και ακρίβεια $\varepsilon = 0.01$

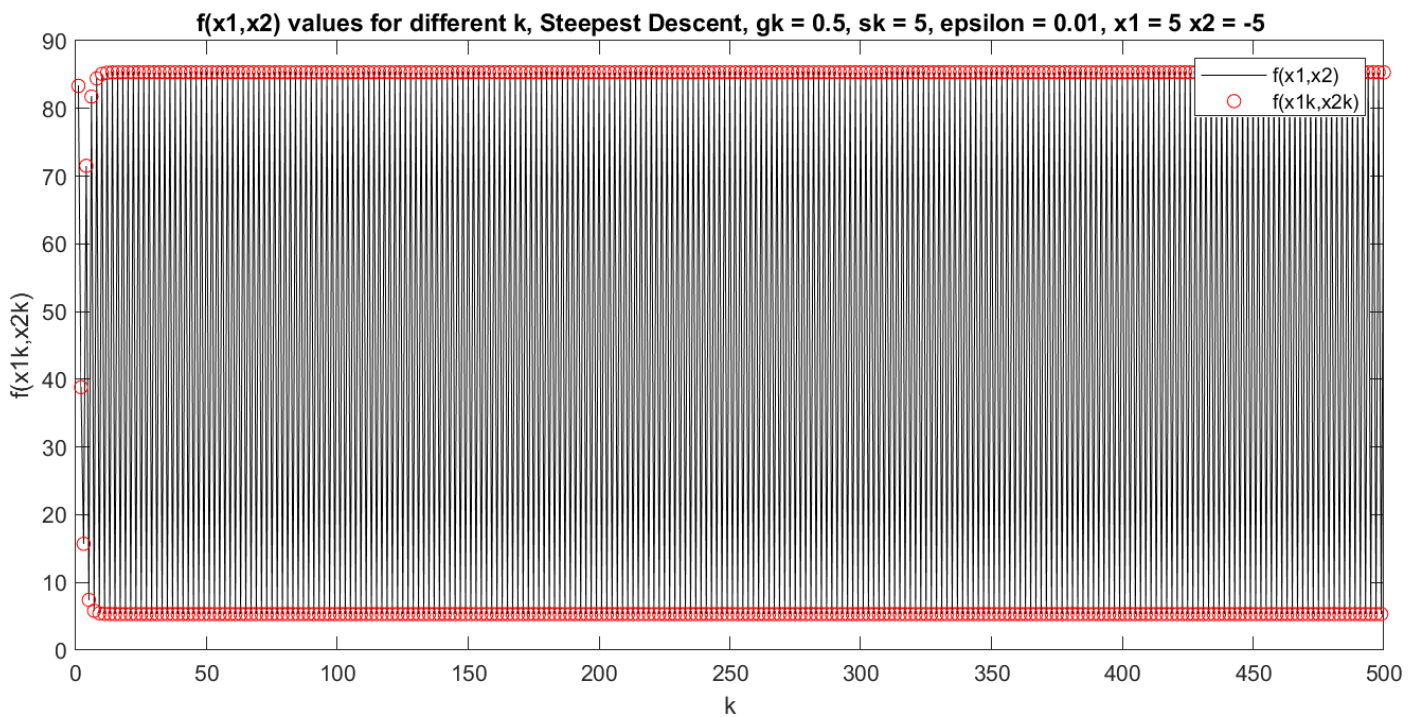
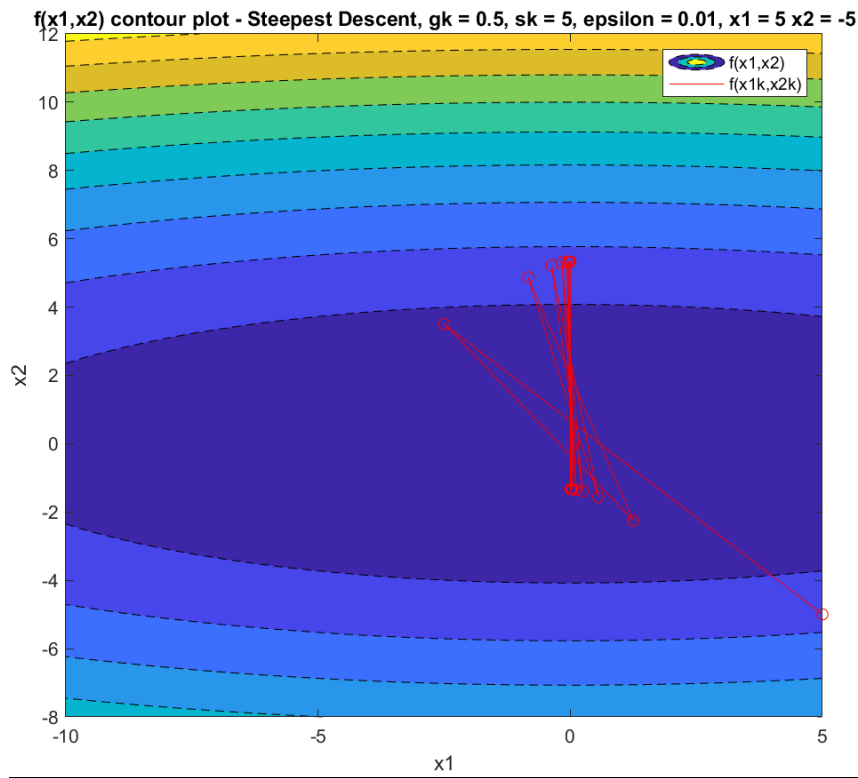
Θέμα 3 : σημείο εκκίνησης (-5, 10), $s_k = 15$, $\gamma_k = 0.1$ και ακρίβεια $\varepsilon = 0.01$

Θέμα 4 : σημείο εκκίνησης το (8, -10), $s_k = 0.1$, $\gamma_k = 0.2$ και ακρίβεια $\varepsilon = 0.01$

Επιπλέον θέτουμε τον περιορισμό:

$$-10 \leq X_1 \leq 5 \text{ και } -8 \leq X_2 \leq 12$$

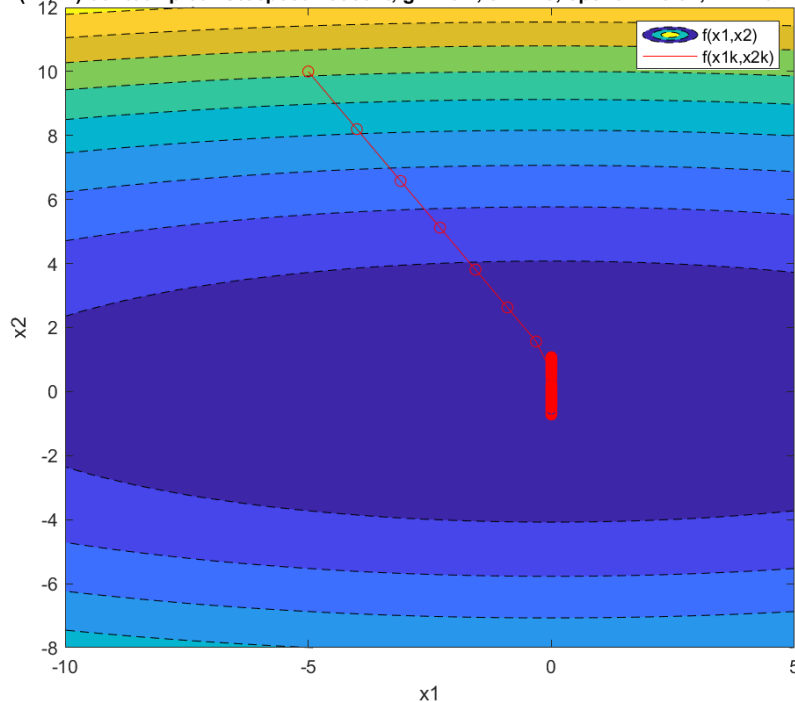
Θέμα 2

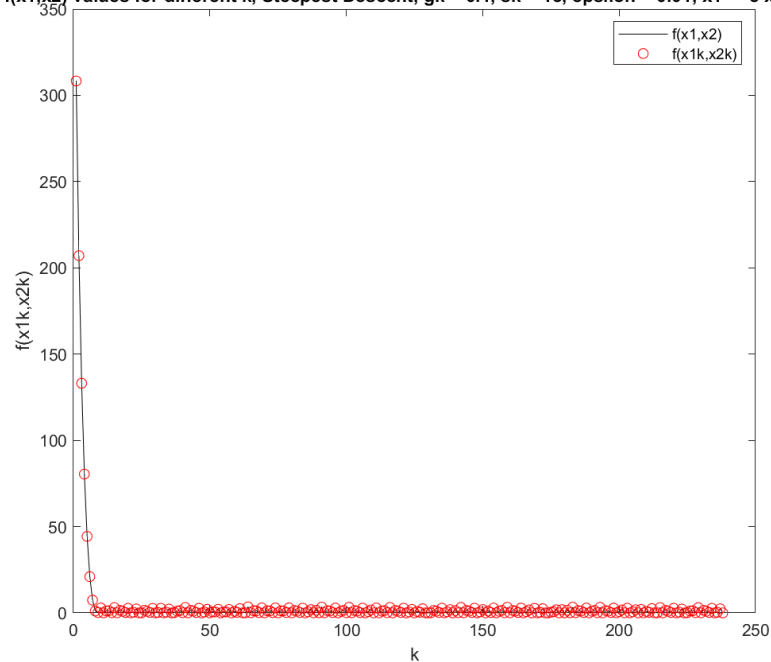
Σε αυτή τη περίπτωση, τα αρχικά σημεία βρίσκονται εντός των περιορισμών και άρα δεν χρησιμοποιείται κάποια προβολή, οπότε ο αλγόριθμος τρέχει σαν την Μέθοδο Μέγιστης Καθόδου χωρίς περιορισμούς. Όμως δεν ικανοποιείται η συνθήκη $0 < s_k \gamma_k < 0.333$, αφού χρησιμοποιούμε $s_k = 5$ και $\gamma_k = 0.5$ και $s_k \gamma_k = 2.5 > 0.333$. Έτσι η μέθοδος δεν συγκλίνει ποτέ και ταλαντώνεται μεταξύ δύο σημείων μέχρι να διακοπεί αναγκαστικά από τον χρήστη, όπως φαίνεται και στο παραπάνω διάγραμμα.

Θέμα 3

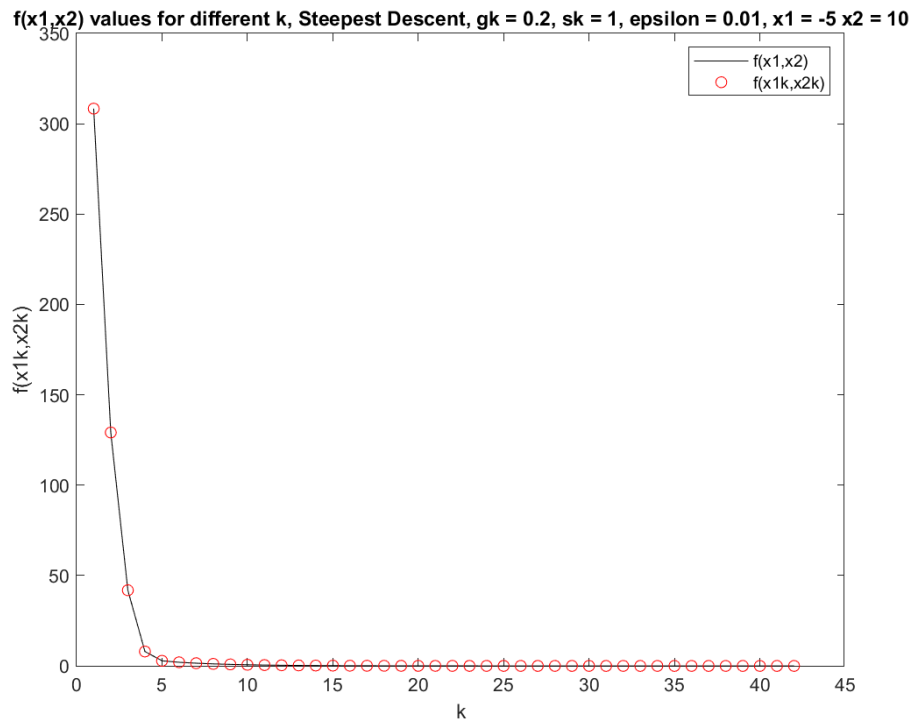
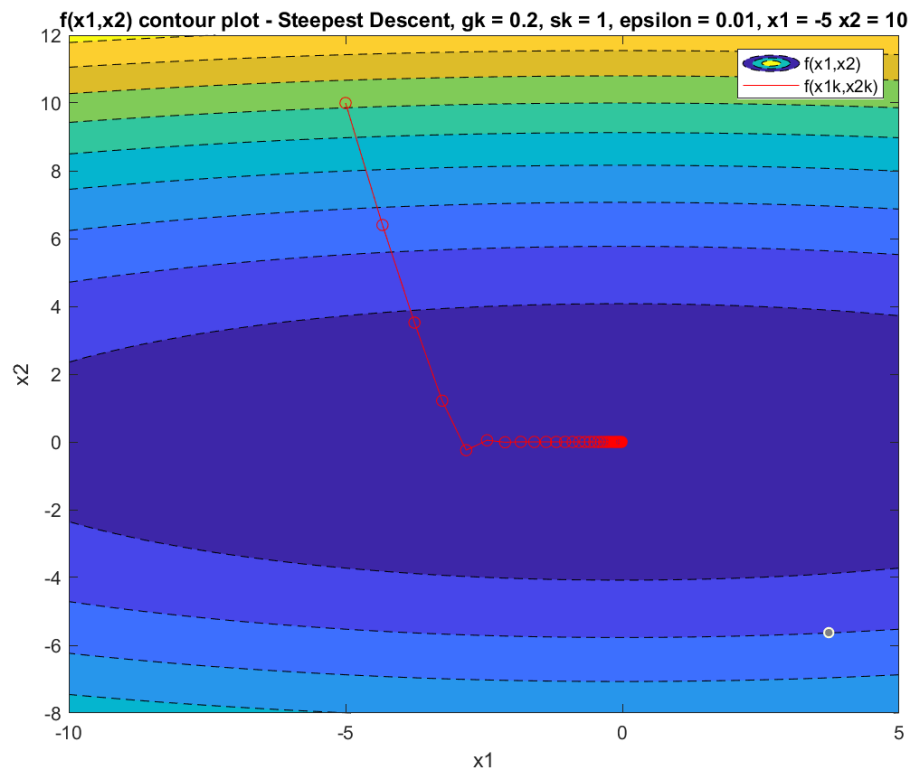
$f(x_1, x_2)$ contour plot - Steepest Descent, $g_k = 0.1$, $s_k = 15$, $\epsilon = 0.01$, $x_1 = -5$ $x_2 = 10$

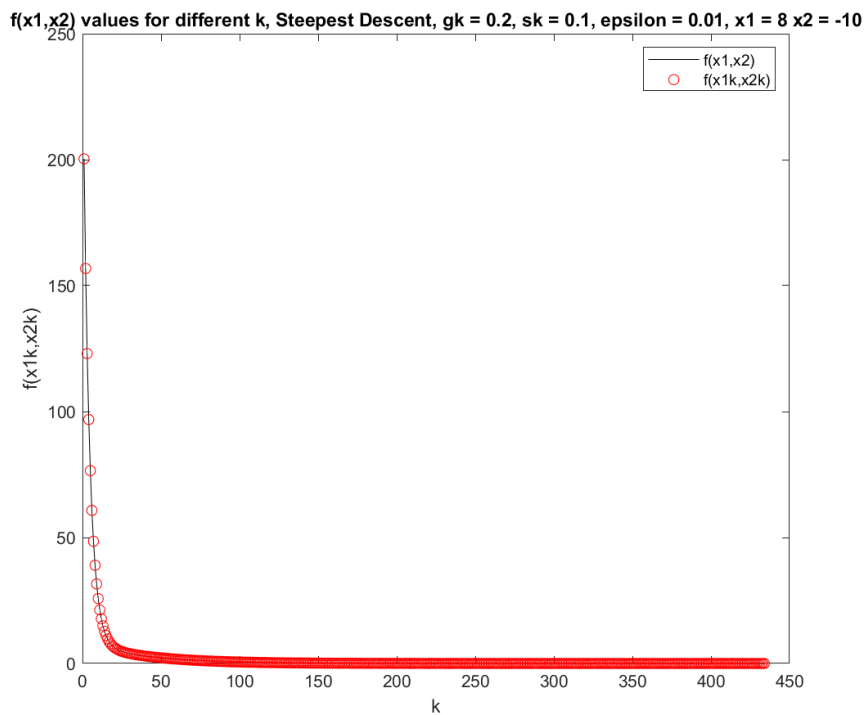
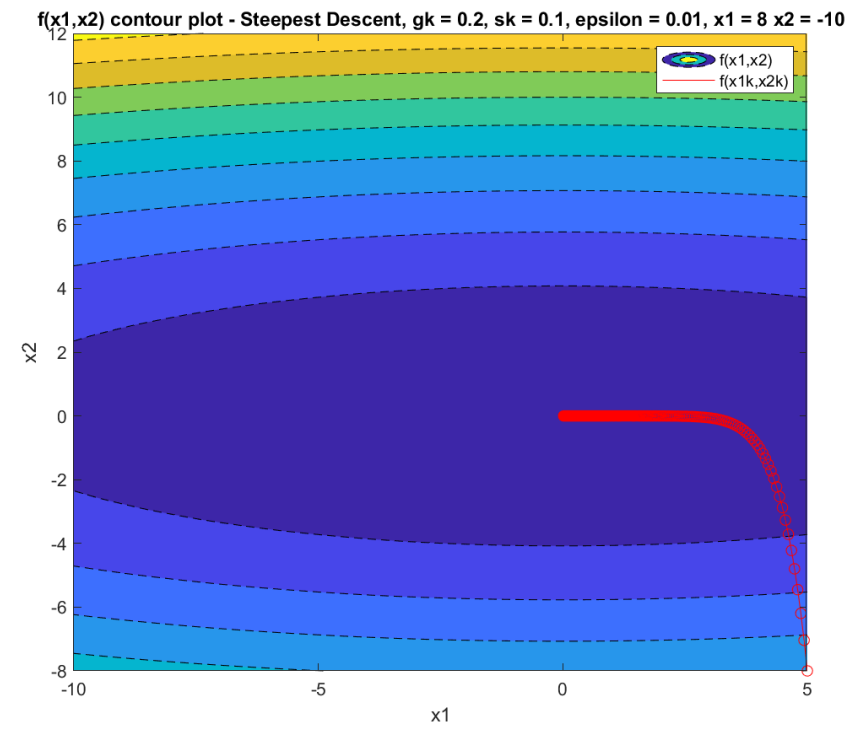
$f(x_1, x_2)$ values for different k , Steepest Descent, $g_k = 0.1$, $s_k = 15$, $\epsilon = 0.01$, $x_1 = -5$ $x_2 = 10$

Στην δεύτερη περίπτωση, χρησιμοποιούμε $s_k = 15$ και $\gamma_k = 0.1$, δηλαδή έχουμε $s_k * \gamma_k = 1.5 > 0.333$ και δεν τηρείται η συνθήκη. Όμως, όπως βλέπουμε, αφού ταλαντωθεί για αρκετές επαναλήψεις γύρω από το ελάχιστο, ο αλγόριθμος συγκλίνει. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι τηρείται η πρώτη εκ των δύο ανισότητες ($0 < s_k * \gamma_k < 3$). Η, απλά λόγω τύχης ο αλγόριθμος να “πέφτει” πάνω στο ελάχιστο σε κάποιο βήμα. Παρατηρούμε, ωστόσο, ότι η μέθοδος συγκλίνει εξαιρετικά αργά, σε σχεδόν 250 επαναλήψεις. Εάν χρησιμοποιηθεί κάποιος συνδυασμός s_k , γ_k ώστε να ικανοποιείται η συνθήκη $0 < s_k * \gamma_k < 3$, έστω $s_k = 1$ και $\gamma_k = 0.2$ τότε η μέθοδος συγκλίνει πολύ πιο γρήγορα, όπως διαπιστώνουμε από τα παρακάτω διαγράμματα.

Θέμα 4

Στην τρίτη και τελευταία περίπτωση που μελετούμε, παρατηρούμε ότι το σημείο εκκίνησης δεν είναι εφικτό. Έτσι ο αλγόριθμος παίρνει την προβολή του για να μας επαναφέρει στον χώρο των εφικτών σημείων, η οποία στη περίπτωση του σημείου $(8, -10)$ είναι το $(5, -8)$. Τότε η μέθοδος επιτυγχάνει να φτάσει στο ελάχιστο της f εντός των αρχικών περιορισμών, καθώς έχουμε χρησιμοποιήσει $s_k = 0.1$ και $\gamma_k = 0.2$ και ισχύει η συνθήκη $s_k * \gamma_k = 0.02 < 0.333$. Λόγω του πολύ μικρού βήματος, όμως ο αλγόριθμος χρειάζεται πολύ χρόνο για να φτάσει στο ελάχιστο της f .